

De voorbije weken werd er een steeds feller wordende discussie gevoerd over welke weg het Vlaams vergunningenbeleid moet inslaan. De aanleiding is onder meer een artikelenreeks in De Standaard, waarin de journaliste de boer op ging en praatte met lokale politici, boeren en omwonenden. Ze legde daarbij ook een aantal linken bloot doorheen de keten en naar Nederland. In Nederland leidde het stikstofbeleid vorig jaar reeds tot een volledige vergunningsstop over alle economische sectoren heen, zelfs tot bij de woningbouw. In Nederland botst de visie van de overheid op een juridische uitspraak waardoor gans het stikstofmodel op de schop ging en niets nog kon. Nederlandse boeren zoeken hun heil nu ook over de grens. Dat stikstofscenario is niet waar we in Vlaanderen aan toe zijn, maar met de op til zijnde opvolgingsevaluatie van de Programmatorische Aanpak Stikstof (PAS) beginnen er ook hier velen hun hart vast te houden. De discussie kan en zal zich opnieuw toespitsen op de depositie in kwetsbare Natura2000-gebieden, de

Speciale Beschermingszones (SBZs). De vraag is of de huidige (nog steeds voorlopige) PAS-regeling de toets zal doorstaan. Iedereen herinnert zich ongetwijfeld nog de hevige discussies en grote acties in 2014-2015 waarmee we de pil iets konden verzachten en het significantiekader met de scheiding tussen de groene, oranje en rode bedrijven konden laten aanpassen. Die regeling loopt tot 2024 maar de EU vraagt nu een tussentijdse rapportage. Dat gegeven, gecombineerd met het Vlaams Luchtbeleidsplan van eind 2019, waarin ook lagere ammoniakemissies opgenomen werden, zorgt voor een zekere druk op de Vlaamse Regering om bij te sturen in het vergunningenbeleid. De gevolgen daarvan zijn op vandaag moeilijk in te schatten, maar het lijkt erop alsof de messen reeds gescherpt worden door de VLAREM-regeling (2004) in verband met oudere niet-ammoniakemissiearme stallen. Deze worden nu beperkt in de gebruikstijd met als uiterste vergunningsdatum in 2030. Her en der zorgt dat uiteraard voor frustratie en een roep om pragmatisch om te gaan met die vandaag gehanteerde einddatum kreeg nog geen gehoor. Er wordt nu vanuit landbouw luidop nagedacht over scenario's voor die staltypes waarmee rekening kan gehouden worden met de realiteit van de dag (leeftijd landbouwer, ligging, grootte, bouwjaar stal,...). Doorheen het toenmalige PAS-debat hebben we verschillende keren gewezen op het belang van een globale visie op de ontwikkelingen in onze sector met een zekere impact op het vlak van emissies. Een sturend vergunningenbeleid, met verdeling van de lasten over meer schouders, kon daarin een rol hebben. Daar gebeurde niets mee. Vanuit het ABS lieten we nu in ieder geval in Brussel weten dat een verstrenging om de verstrenging niet aan de orde is. Er moet rekening gehouden worden met de reeds gerealiseerde emissieverlagingen binnen de landbouw. We hebben onze ervaring en massa's data van bij de voorgaande PAS-discussies. Iedereen moet erkennen dat de ammoniakemissie uit landbouw een dalende trend vertoont, dat de techniek om emissiearm te bouwen en mest toe te dienen bestaat. We weten dat die technieken steeds beter worden en strikter moeten opgevolgd worden. Die boodschap werd reeds door ons eerder uitgesproken in Brussel, wij aanvaarden in ieder geval ook geen terugdraaiing van de ontwikkelingsmogelijkheden binnen het bestaande significantiekader. Rechtszekerheid is voor ons geen hol begrip! In ieder geval zien we meer dan voorheen vergunningsaanvragen afgekeurd worden door het strikt volgen van het bestaande wettelijk kader. Zo wordt er vandaag, los van de emissie- en geurdiscussies, meer dan ooit zeer strikt omgegaan met aanvragen voor de inplanting van bedrijfsgebouwen binnen landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Daar moet de vergunningverlenende overheid rekening houden met een uitspraak van het Grondwettelijk Hof uit 2019, dossier ingeleid in 2018 door de natuurbeweging, naar aanleiding van het nieuwe omgevingsvergunningendecreet van 2017. Dat werd onder minister Joke Schauvliege opgemaakt. Die uitspraak van het Grondwettelijk Hof zorgt er steeds meer voor dat landschapswaarden, een zeer subjectief begrip, aangehaald worden om een vergunning te weigeren. Rechtszekerheid en een degelijk wettelijk kader waarbinnen gewerkt kan worden is voor het ABS iets wat essentieel is. De overheid moet dat kunnen garanderen op middellange en lange termijn. Rechtszekerheid is er niet wanneer de overheid om de haverklap bijstuurt.

Hendrik Vandamme, landbouwer-voorzitter Algemeen Boerensyndicaat, op zoek naar respect.
#boerzktrespect | @voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 29 | fax 051 24 25 39
www.vabsvzw.com | vabs@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
T 051 26 08 30 | fax 051 24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be